

El Nadal, a prop

«Tanquem un any més amb una humanitat repartida de manera molt diferent sobre el planeta»

S'acosta Nadal. Ens hem guanyat hores alegres compartides amb els que estimem. Tradicions divertides, alguna broma, cançons amb veus afinades i desafinades. Àpats hipercalòrics, consum innecessari.

S'acosta Nadal pels que estan privats de llibertat i simulen dons dels establiments penitenciaris una aproximació a les tradicions. S'acosta Nadal pels que viuen al carrer. El seu Nadal és diferent. Els estris que arrosseguen acumulen humitat amb les pluges d'aquests dies. I, malgrat tot, vivim en un dels indrets del món amb més accés a serveis públics

Tanquem un any més amb una humanitat repartida de manera molt diferent sobre el planeta. ACNUR (l'Agència de l'ONU pels refugiats) ens recorda que més de setanta milions de persones viuen desplaçades contra la seva voluntat dels llocs on tenien "una casa". Concretament el nombre de 70,8 milions significa el doble de refugiats de fa 20 anys i durant cadascun d'aquests anys hem sentit veus de responsables de potències mundials afirmar que disminuirien els conflictes i es provarien solucions als camps de refugiats que fa dècades que s'han convertit en espais indignes de vida permanent. Cada dos segons s'incrementa un nou refugiat en aquesta perversa calculadora.

D'aquests 760,8 milions de refugiats, 3,5 són considerats apàtrides perquè no els reconeixen en el lloc on han buscat refugi ni on vivien anteriorment. 25,9 milions de persones viuen en camps de refugiats propers a les fronteres dels llocs en conflicte. Quan van arribar als camps van sentir-se alleugerits, protegits, però van pensar que serien unes setmanes; que retornarien a les seves terres i no poden fer-ho.

En les zones on hi ha conflictes bèl·lics en actiu hi ha 41,3 milions de desplaçats interns. Han fugit de les zones "calentes" de combats i s'han instal·lat en condicions lamentables en altres zones d'un país que volen deixar, en un país que volen ajudar a reconstruir. Aixecar noves cases amb vella ferralla.

Els principals llocs d'origen d'aquests refugiats són: Síria (6,7 milions), Afganistan (2,7 milions), Sudan del Sud (2,3 milions), Myanmar (81,1 milions) i Somàlia (1 milió). Els principals receptors d'aquests refugiats són Turquia (3,7 milions), Pakistan (1,4 milions), Uganda (1,2 milions), Sudan (1,1 milions) i Alemanya (1,1). Alguns són receptors per convenció d'altres perquè reben compensacions econòmiques per a cada refugiat en el seu territori.

Una vegada els combats de Síria han afluixat, ha rebrotat la persecució de la comunitat kurda i les grans implicacions de les superpotències en aquesta persecució enfoca, encara la nostra mirada cap al nord-est de l'esventrada terra on la civilització d'Ebla va descobrir el bronze.

Segueix essent el continent africà el que acumula més i més evidències de la incapacitat dels organismes internacionals d'afavorir una distribució dels recursos una mica més equitativa. El sud d'Etiòpia concentra alarmants nivells de desnutrició infantil. La zona, enmig de violència ètnica torna a mostrar-nos la pitjor de les imatges, la mort per desnutrició i les consegüents complicacions de nens i nenes menors de tres anys.

La República Democràtica del Congo intenta fer front amb recursos escassos a una epidèmia d'Ebola que fa més d'un any i mig que dura.

La RDC concentra el nombre més elevat de població interna desplaçada d'aquella regió (4,5

milions). Sudan del Sud, amb 2,3 milions de refugiats fora de les seves fronteres, i dels que l'Acnur ens informa que el 63% són menors d'edat. Nigèria i la República Centreafricana completen el crit ofegat perquè ja no els queden forces. Els actes de Boko Haram ha obligat el desplaçament i ha suposat violacions i segrestos massius en una població desplaçada de 7,1 milions de persones. S'acosta Nadal.